peältse ello sees ei se woi teistwisi olla. Sepärrast woib iis iggaüks sest juttust oopida, et se tõeste ikka kahjuks tulleb, kui allam üllema wasto panneb, kui ta sannakuulmatta wannematte käsud ja tahtmist laidab ja teotab ja ilmaasjata worrtab raskeks panna, mis ta ommert tännini teinud ja mis wannast aiast temma kohhus olnud. Ärgo olgo rummal inimenne kohhe walmis u kuma, mis perrised hulkujad kõnnelewad, kes agga meelega rahwast kiusawad ja wahhest nuhtlusse alla saatwad; ärgo salligo rühjad rummalad mõtted, mis ei sünni mõtelda, ja mittokord hopis moistusse wasto on, ja ärgo röökko üksi walle-iuttud, mis lähhi rummala inimesse meel agga seggaseks lähheb. Wastovannemisest ja torrumisest tulleb ikka õnneto lugu.

Wahh-

Wahhest tulleb se lähhi nälg kätte, wahhest mu hädda, ja ikka on sest wihhastust, melehaigust ja kurwastust kül üllemattel, kül allamattel, kedda weel peälegi wiimaks raske nuhtlussega karristakse. Ennam kitusse wäärt ja parrem se on, kui inimenne ka üllekohhut ärrakannab, kui et ta kurja tiggeda wastopannemisega wimist head kautab.

2.

Ühhe rikka mehhel olli üks wanna kiwi hone, kül wannal wisil ehhitud, agga siiski wäga kindel ja tuggew. Ka surusse polest ei olnud tedda lahta, ja seik toed ja kambrid piddasid soia. Agga ei olnud nikerdud liistud, egga kullatud nuppud, egga maalitud ehk rauitud kuud, egga muud tühja uhkust kussagil nähha.

Siiski